

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010630
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6915010630.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja na neverejnom zasadnutí dňa 17. apríla 2019, v trestnej veci odsúdeného O. S. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.01.2019, sp. zn. 2T/177/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. sťažnosť odsúdeného O. S. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 24.01.2019, sp. zn. 2T/177/2015 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4) Tr.zák. vyslovil, že odsúdený O. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v tejto trestnej veci neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Tr.zák. s použitím § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí dňa 24.01.2019 sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola podaná dôvodne.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 27.11.2015, sp. zn. 2T/177/2015, právoplatným dňom 28.01.2016 bol odsúdený uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu 1 rok. Zároveň mu bola podľa § 50 ods. 2 Tr.zák., § 51 ods. 4 Tr.zák. uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich možností a schopností matke B. S. zameškané výživné vo výške 434,08 Eur. Odo dňa 29.01.2016 odsúdenému začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, ktorá uplynula dňom 28.01.2017.

Odsúdený bol následne rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 13.02.2018, sp.zn. 2T/113/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.08.2018, sp.zn. 5To/74/2018, uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák., ktorý spáchal v období od 01.03.2016 až do 13.02.2018, teda časti z neho sa dopustil práve počas plynutia vyššie uvedenej skúšobnej doby. Za uvedenú trestnú činnosť mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a ktorý v súčasnosti aj vykonáva.

Podľa § 50 ods. 4/ Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Je zrejmé, že odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život, a počas jej plynutia dal príčinu, aby súd vyslovil, že sa neosvedčil, a to najmä s prihliadnutím na to, že sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, navyiac totožnej ako v prípade predchádzajúceho odsúdenia. teda ho možno považovať za tzv. špeciálneho recidivistu. Podmiennečné odsúdenie preto zjavne nespĺnilo svoj účel a odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace v zmysle § 50 ods. 4) Tr. zák. V jeho neprospech možno hodnotiť aj skutočnosť, že počas skúšobnej doby si nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť zameškané výživné. Okresný súd postupoval správne tiež v tom smere, keď odsúdeného podľa § 50 ods. 8 Tr.zák. s použitím § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.